

PROJETE D'ARTISTA

Figura abraçant estrelles, 2011

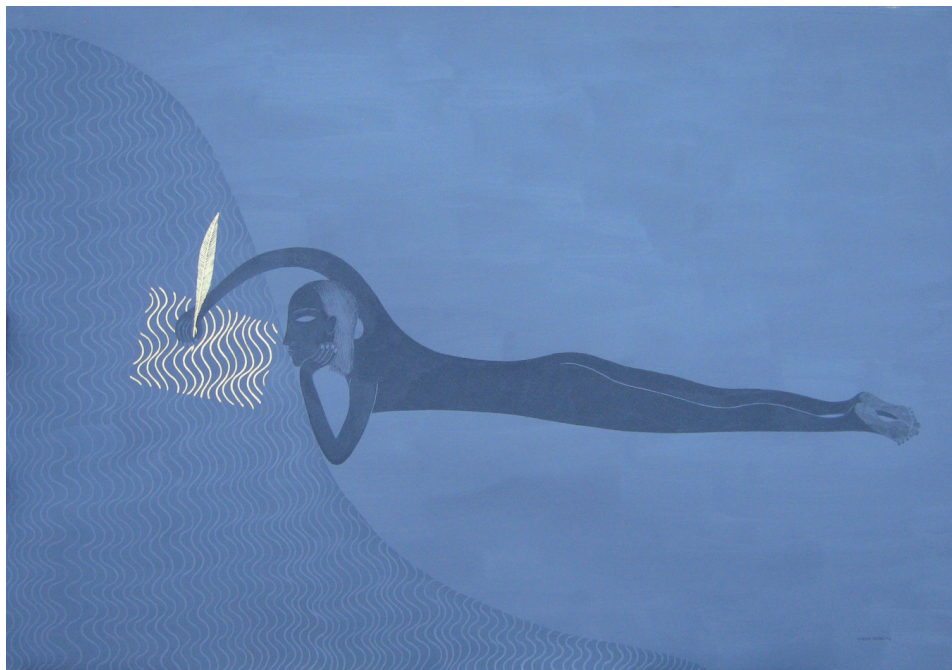

L'or llença al riu, 2009

La casa de la paraula, 2011

En l'aigua escriu, 2009

Ploma, tinta i paper, 2009

Cabana ferma a la vall, 2009

Solstici, 2008

Figura abraçant estrelles, 2011

Tremp sobre paper, 50 x 35 cm

L'or llença al riu, 2009

Tremp i pa d'or sobre paper, 99 x 69 cm

La casa de la paraula, 2011 .

Tremp sobre paper, 25 x 35 cm

En l'aigua escriu, 2009.

Tremp i pa d'or sobre paper, 69 x 99 cm

Ploma, tinta i paper, 2009

Tremp i pa d'or sobre paper, 38 x 50 cm

Cabana ferma a la vall, 2009.

Tremp i pa d'or sobre paper, 90 x 120 cm

Solstici, 2008

Tremp i pa d'or sobre paper, 56 x 56 cm

El sentit de les coses

Hi ha un plaer en el fet de representar les coses. Hi ha una transmutació de la matèria en sentit i una alegria en el reconeixement. El punt de partida és percebre allò vist com una pintura, com una metàfora. Ens allunya això de la vida? Ens embota els sentits? No, perquè el gaudi remet a la llibertat, és alliberador.

Ens fascinen els objectes representats. Ens captiva la imatge. No cal una gran destresa, cal connectar amb una emoció veritable. No saps explicar-ho, però es sent si hi ha vida, i no se sent si és impostat.

La riquesa no està en la possessió d'una obra sinó en saber-la veure, saber-la mirar. És quasi com posseir un tresor, o un talismà que cura. No és tracta d'una creació pròpia, individual, tot al contrari, es tracta de connectar-nos a allò comú, que ens uneix en una mateixa aventura, la del coneixement i l'experiència.

Muntanya, barca, foc, aigua, casa, or, llum, soll, lluna, ocell. Arbres, vel, cabells, figures humanes, sovint femenines.

El mar és el paper, el mar és la superfície de la fusta que acull la pintura. El rastre és el traç del pinzell. La barca, la persona. La casa és el lloc de l'observació, on l'espectador present mira o simplement assisteix a l'escena. Cada element és presentat en un conjunt però sense perdre la seva elementalitat. Sempre hi ha un esdeveniment, un moment en el trànsit, el rastre d'un procés, l'efecte d'una acció, un instant del ball infinit. No hi ha espai sense temps.

Les paraules dels títols que acompanyen les pintures no pertorben el silenci necessari de l'escena però hi interaccionen i reforcen el seu sentit. Imatge i paraula es fan metàfora l'una de l'altra.

Carme Sanglas